

قُلِ اللَّهُمَّ اهْدِنِي وَسَدِّدْنِي، وَادْكُرْ بِالْهُدَى هِدَايَتَكَ الطَّرِيقَ، وَالسَّدَادِ سَدَادَ السَّهْمِ». «ووايه! اي الله! ماته هدايت وکړه او توفيق راکړه، او په هدايت سره د لارې د بنودلو يادونه وکړه، او په توفيق سره د غشي پر ځای د لگېدلو يادونه وکړه

له علي رضي الله عنه څخه روايت دی وايي چې رسول الله صلى الله عليه وسلم وفرمايل: «قُلِ اللَّهُمَّ اهْدِنِي وَسَدِّدْنِي، وَادْكُرْ بِالْهُدَى هِدَايَتَكَ الطَّرِيقَ، وَالسَّدَادِ سَدَادَ السَّهْمِ». «ووايه! اي الله! ماته هدايت وکړه او توفيق راکړه، او په هدايت سره د لارې د بنودلو يادونه وکړه، او په توفيق سره د غشي پر ځای د لگېدلو يادونه وکړه».

[صحيح] [مسلم روايت کړی دی]

رسول الله صلى الله عليه وسلم على بن ابى طالب رضي الله عنه ته امر وکړ چې د الله تعالى څخه (په دې الفاظو) دعا وغواړي او ووايي: (اللهم اهديني) يا الله ماته هدايت وکړې او لار راوښيي (وسددني) او توفيق او په ټولو چارو کې استقامت راکړې. هدايت: په تفصيل او اجمال سره د حق پېژندل او په ظاهر او باطن کې د هغه پيرو کولو ته وايي. او سداد (توفيق): په ټولو چارو کې کاميابي او استقامت دی، يعنې هغه څه چې سم او پر حقه وي، او دا په وينا، عمل او عقیده کې نېغه لار ده. او ځکه چې معنوي چاره په احساس سره روښانه کيږي، نو په داسې حال کې چې ته دا دعا کوې، دا راپه زړه کړه چې: (هدايت: تاته لارښوونه ده) نو په زړه کې داسې راوله چې ته د داسې يو چا په څېر لارښوونه غواړې لکه چې مسافر وي، ځکه چې هغه له سمې لارې څخه ښي او چې طرف ته نه وځي، تر څو د لارورک څخه بچ شي؛ او په همدې توگه خونديتوب تر لاسه کوي او ژر تر ژره خپل هدف ته رسېږي. (او موفقيت لکه: د غشي لږېدل) ته گورې چې کله غشي ولې څومره په تېز سره خپل هدف ته رسېږي، نو ويشتونکی چې کله هدف ولي، غشي د هدف لورې ته سموي، نو همدا رنگه ته هم د الله تعالى څخه سوال کوې چې د کوم هدف نيت لري چې د غشي په څېر دې ورسپځ کړي؛ نو ته به په سوال کولو کې هدايت ته د رسېدو غوښتونکی يې چې تر پای دې مقصد ته ورسوي. نو دا معنا دې را په زړه کړه، تر څو د الله تعالى څخه هدف ته د رسېدو سوال په داسې بڼه وکړې لکه څنگه چې غشي د مقصد په لور ولې چې هدف ته ورسېږي.

<https://sunnah.global/hadeeth/ps/show/5915>

